

Vegetació de la bassa de la font de la Fontana

Arenys de Munt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Font de la Fontana - Serra dels Termes
Emplaçament Pujar pel 3r bosc de Can Bellolell.

Coordenades:

Latitud: 41.60975
Longitud: 2.55566
UTM Est (X): 462977
UTM Nord (Y): 4606544

Classificació

Número de fitxa 08007 - 217
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El safareig té pèrdues ja que està en mal estat de conservació i el nivell d'aigua hi és molt baix (uns 15-25 cm). Caldria reparar-ne les fuites a fi de millorar l'estat de conservació d'aquesta comunitat d'algues i també del safareig com a element arquitectònic. Aquestes comunitats d'algues són molt sensibles a la contaminació de les aigües i al dessecament, per tant s'hauria de vetllar perquè l'aigua hi arribi sempre i de qualitat.

Protecció Legal
Observacions protecció: Directiva 92/43/CEE,
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009A00025
Autoria de la fitxa Moisès Guardiola i Bufí

Descripció

Antic safareig abandonat que recull les aigües de la font de la Fontana i on, submergides a l'aigua, hi trobem una població d'asprelles (*Chara vulgaris*) que són unes algues carofícies. També hi apareixen *Cladophora* sp., diverses diatomees i macroinvertebrats. La bassa també deu ser utilitzada com a abeurador d'aus i mamífers i com a lloc de cria i alimentació d'amfibis. Els entorns de la font de la Fontana han estat arreglats pel grup Fot-li Castanya i la Plataforma Odeon, i hi han col·laborat els Ajuntaments d'Arenys de Munt, Canet de Mar i Sàlvia Associació de Dones.

Observacions:

La vegetació de carofícies del ventós d'aigües dolces amb *Chara* sp. és un hàbitat natural d'interès comunitari inclòs a l'annex I de la Directiva Hàbitats Europea (92/43/CEE). Aquest hàbitat és molt rar tant a nivell català com europeu, sempre ocupa petites extensions i a Catalunya es considera que té el màxim grau d'amenaça de desaparició.

Té l'interès que aquestes poblacions d'asprelles retenen els sediments i n'eviten la resuspensió, produeixen oxigen al fons de les basses de tal manera que mantenen ben oxigenades les capes d'aigua profunda on arriba la llum, i també són utilitzades per alguns animals per a protegir-se dels depredadors i per a fer-hi la posta.

Bibliografia

DOCE (1992). Directiva 92/43/CEE, relativa a la conservació de los hàbitats naturales y de la fauna y flora silvestres. DOCE núm. L 206, de 22 de Juliol de 1992

